

„saalænge han eller hans Enke i ugift Stand bestynder Eiendommen, under Forudsætning af, at de Forpligtelser, som Skjødet og Forskrivningen indeholde, nødtigtigen opfyldes.“ vedtoges eenstemmig med 81 Stemmer.

Derved bortfaldt de 15 Medlemmers Uendringsforslag til § 3.

De 15 ved Afstemningen under Nr. 1 indførte Medlemmers Forslag til § 4, at Ordet „Canon“ forandres til „Afgift“ vedtoges uden Afstemning, som Følge af Afstemningen under Nr. 1.

6) Udvalgets Forslag til § 4:

Ordet „ugift“ i 3die Linie fra neden udgaaer, og efter Ordet „Enke“ indskydes: „i ugift Stand.“ vedtoges eenstemmig med 78 Stemmer.

7) Justitsministerens Forslag til § 5:

Sidste Deel af 9'en: „Dersom — Sted“ udgaaer. vedtoges eenstemmig med 59 Stemmer.

Derefter fattes Resten af Uendringsforslagene med de Paragrapher, hvortil de slutte sig, samt Titelen under Forhandling.

Ordføreren: Udvalget har stillet et Uendringsforslag til § 6, hvorved man har villet imødefomme Ministeriet, forsaavidt Samme under Sagens anden Behandling yttrede, at det vilde være meget hensigtsmæssigt og for Stiftelserne fordeeltigt, uden egentlig at kunne skabe vedkommende Brugere, naar Ministeriet kunde ansætte Husene til en fast Kjøbesum og holde sig dertil, uden at lade Canon tiltræde for saadanne mindre Eiendomme. Udvalget har tillige fundet, at en saadan Bestemmelse maaskee vilde være meget hensigtsmæssig, isald Brugerne, naar de vare blevne Giere, skulde faa istinde at benytte den Ret, som Loven hjemler dem til at udstykke. Ved den Udstyning kunde der opstaae Delinger af denne Canon, som kunde blive saa smaa, at de i daglig Handel og Wandel aldeles vilde forsvinde. Man har tillige ogsaa formeent, at der kunde

være Føle for Regjeringen til at undtage slike Huse fra at sælges, naar de vare særeget stiftede til specielle Niemed, som laae i Stiftelsernes Interesse. Der er imidlertid et Punkt, som man ikke har kunnet optage, og det er det, at Ministeriet alene skulde bestemme Kjøbesummen. Man har fundet, at man ikke kunde fravige den sædvanlige Fremgangsmaade, ifølge hvilken Eiendommens Værdi udfindes, nemlig den, at Taxationscommissionen først bestemmer Canon i Forhold til de Afgifter, der tidligere have hvilet paa Eiendommen, og dernæst den Kjøbesum, hvortil Canon skal anslaaes. Man fandt, at det var rigtigere at imødefomme Ministeriet saaledes, at naar det ønskede en samlet Kjøbesum, saa behøvede det blot at overføre den Deel af Canon, som var beregnet i Sæd, til Penge, for at udfinde den øvrige Kjøbesum efter § 2 og føie denne Sum til, og dette vil slet ikke være vanskeligt, thi naar Eiendommen efter § 2 skal taxeres, saa maa Taxatorerne jo anføre den Kornindtægt, som der ved Jordens Drift vil komme frem, og førend de taxere den sande og reelle Indtægtsværdi, vilde de fra denne Kornindtægt fradrage det Quantum i Korn, hvortil Canon er opført, og det vil saaledes af Taxationsforretningen kunne sees, hvad de have anført Sæden til, og Canon vil altsaa ligefrem kunne beregnes til den af Taxationscommissionen fastsatte Værdi. Med Hensyn til de øvrige af Udvalget stillede Uendringer, da er der ved Forslaget til § 8 kun at bemærke, at man der har foretaget en Correction, da det Udtryk, der var brugt, nemlig „at det andet Medlem skal udnævnes for de Stiftellers Vedkommende, der høre under nogen særegen Overbestyrelse, da af samme“ fandtes ikke ganske at passe for de Tilfælde, hvor der var Tale om Kirkegods. Meningen var naturligtvis den, at Kirkeierne skulde have Ret til at udnævne dette andet Medlem. Man har derfor foreslaaet, at der efter Ordet „Gods“ sættes Punktum, og at Ordene „og for“ indtil „Valg“ skulle udgaae, og at der istedet derfor skal sættes: „hører nogen Stiftelse under en særegen Overbestyrelse, da tilkommer det denne at udnævne det andet Medlem. For Kirkerens Vedkommende udnævnes dette Medlem af Kirkeierne“; heraf